

[Pelle Voigt]

Det, der argumenteres for i artiklen, er jo, hvorledes netop førstebrugsmuligheden systematisk underminerer alle de værdier, som forsvarsministeren i tide og utide tillægger NATO-alliancen. Og det, vi påtager os, er altså i virkeligheden den lidt umulige opgave at prøve at gøre opmærksom på, at der findes nogle mennesker, som faktisk har arbejdet med dette her i mange, mange år, og hvis synspunkter måske fortjener at blive udbredt netop hos dem, som burde være deres nærmeste menings- og kampfæller. Men det forudsætter jo, at man gør sig den ulejlighed at prøve at finde ud af, hvad det er for en diskussion om disse ting, der foregår i USA.

Derfor synes jeg, det er væsentligt at henviser til artiklen, og jeg finder, at det er så meget mere væsentligt, som vi altså fra en belæst tidligere chefredaktør, en konservativ ordfører her i salen, har fået at vide, at han simpelt hen aldrig har hørt om disse folk før, og det er han sikker på at størstedelen af Folketingets medlemmer heller ikke har. Der er altså virkelig en pædagogisk opgave at tage fat på.

Jeg synes ikke, at der er grund til at gå ind i alle de ordførerindlæg, vi har hørt i dag. Jeg må sige til hr. Arne Melchior, som jo gjorde et ganske stort nummer ud af sit syn på det danske sprog, men aldrig i sine mange korte bemærkninger fik forklaret, hvordan han ville stemme, at jeg er glad for, at forsvarsministeren fik svaret på hans vegne.

Regeringspartierne agter ikke at stemme for den dagsorden, hr. Lasse Budtz har stillet, og det vil altså sige, at dette lidt blæksprutteagtige omklamringsforsøg, at man nu nærmede sig en samhørighed – jeg tror, hr. Arne Melchior anvendte udtrykket – det var der altså ikke nogen som helst politisk dækning for, og det må jeg sige glæder mig meget.

Jeg er i øvrigt ked af, hvis jeg har tillagt hr. Arne Melchior større begejstring end den, han lagde for dagen, men jeg havde indtryk af, at ordet »moderation« i en centrum-demokrats mund er et ganske overordentlig positivt ladet ord, som jeg altså kom til at karaktisere som begejstring. Jeg troede faktisk, det var en centrum-demokrats største dyd overhovedet. Derfor det udtryk, jeg anvendte.

For hr. Dohrmanns vedkommende er vi jo i den situation, at valget i hr. Dohrmanns

univers står mellem enten kommunistiske slavelejre og Gulag eller førstebrug af atomvåben; der er simpelt hen ingen valgmuligheder derimellem. Hr. Gert Petersen kan så fortvivle gang på gang, og andre kan prøve at forklare hr. Dohrmann, at der er faktisk folk, der mener noget andet – der er både SFere, en stribe amerikanske politikere og formentlig et flertal i det amerikanske Senat og i det amerikanske Repræsentanternes Hus, der har en anden opfattelse af disse ting. Jeg tror, at der er mange partier, bl.a. det sikkerhedspolitiske flertal her i Folketinget, som har en anden opfattelse.

Må jeg så vende mig til den socialdemokratiske ordfører, som sagde, at det jo på et tidspunkt var blevet klart, at et sådant forslag, altså et forslag fremsat alene af Danmark i FN om, at der skulle optages forhandlinger om ikkeførstebrug, ikke havde nogen chancer.

Det kommer sandelig da an på, hvad man mener. Jeg er da på stående fod i stand til at garantere, at hvis Danmark havde fremsat et sådant forslag, var det blevet vedtaget i FN med et meget, meget stort flertal. Det er nemlig et udtalt ønske hos størsteparten af FN's medlemsnationer at se sådanne initiativer.

Vi kommer jo igen om ikke så længe – måske allerede i morgen – i den situation, at vi skal diskutere den interessante kendsgerning, at der faktisk er ganske mange lande i De Forenede Nationer, der støtter danske synspunkter. Det viser sig jo således, at en række alliancefri lande i resolutionsform i FN's generalforsamling stort set ordret har fremsat den dagsorden, som Folketinget har vedtaget vedrørende et prøvestop for atomvåben, hvad jeg da synes er interessant og positivt, og hvad der vil bekræfte os i, at det har mening at tage den slags initiativer

Men naturligvis skal initiativerne også tages inden for NATO. Jeg vil gerne gentage det spørgsmål, jeg stillede til forsvarsministeren i mit første indlæg, nemlig om forsvarsministeren ikke under alle omstændigheder synes, at det er en god idé, at Danmark – om muligt sammen med Norge – udvirker, at der nedsættes et udvalg i NATO med henblik på en revision af førstebegrubsoptionen.

Så må jeg sige til sidst med hensyn til, hvordan vi har tænkt os at stemme til den socialdemokratiske dagsorden – da jeg nu